

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/173/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619202464
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7619202464.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D., E. XX/X, zast. JUDr. Františkom Gutekom, advokátom so sídlom Bratislava, Dunajská 15/A, IČO: 42 246 580, proti žalovaným: 1/ B. C. F., G., nar. X.X.XXXX, bytom C. H., I. XX a 2/ A. C. H., C. C. C. XX, C. H., J.: XXXXXXX, zastúpeným JUDr. Mariánom Rušinom, PhD., advokátom so sídlom Košice, Štúrova 27, IČO: 42 329 230, o ochranu osobnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 12C/9/2019-721 zo dňa 13.6.2022 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaným v 1. a 2. rade priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo tiež len „súd“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (I.), priznal žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (II.) a návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol (III.).

2. Rozhodol tak o žalobe o ochranu osobnosti v znení zmeneného petitu návrhu, pripustenej uznesením zo dňa 8.9.2020, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému v 1. rade do 30 dní od právoplatnosti rozsudku uverejniť ospravedlnenie v znení: „Ospravedlnenie za príspevky na webovej stránke facebook.com v skupine „A. C. H. - K. C.“ zo dňa 27.10.2018 a 4.11.2018. V dňoch 27.10.2018 a 4.11.2018 som na facebook.com v skupine „Mesto Spišské Vlasy - oficiálna stránka“ uverejnil príspevky, v ktorých bola neoprávnene znevážená filantropická činnosť pána A. B. C., trvale bytom E. XX/X, D. - C. A., pán A. B. C. bol označený za klamára a zároveň na základe umelo vykonštruovaných fabulácií bol spojený s korupčnou činnosťou a vydieračskými praktikami. Pravdou je, že pán A. B. C. prostredníctvom svojej nadácie podporil rozvoj kultúrnej a športovej činnosti v C. H. sumou presahujúcou 550.000,- € nezištne a závery ohľadom túžby po moci, korupčnej a vydieračskej činnosti uvedené v predmetných príspevkoch boli účelovo vymyslené, bez akejkoľvek opory v skutočnosti. Za šírenie týchto urážajúcich, vymyslených výrokov, ktoré zasiahli do práva na občiansku česť a ľudskú dôstojnosť pána A. B. C. sa B. C. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. XX, C. H., občan Slovenskej republiky, úctivo ospravedlňuje pánovi A. B. C., vo forme platenej inzercie na internetovom portáli korzar.sk vydávanom L. L., M., J.: XX XXX XXX, G. XX, D., XXX XX F., a to na vlastné náklady v slovenskom jazyku, vo forme PR článku v sekcii tlacovespravy.sme.sk na časovo neobmedzené obdobie a avíza PR článku na 24 hodín v „D“ pozícii v sekcii Spiš (spis.korzar.sme.sk), v čiernobielej forme, druh písma Times New Roman, veľkosť písma 11 na bielom pozadí, s titulkom: „Ospravedlnenie C. F. B. C.“.

Ospravedlnenie v rovnakom znení žiadal od žalovaného v 1. rade uverejniť taktiež formou platenej inzercie v mestskom rozhlase Mesta Spišské Vlachy, na vlastné náklady, jednorazovo, počas pracovných dní v čase 10.00 – 15.00 hod. a platenej inzercie na webovom sídle Mesta Spišské Vlachy: N., na vlastné náklady v slovenskom jazyku, čiernym písmom Times New Roman, veľkosť 11. Žalovanému v 1. rade žiadal zároveň uložiť povinnosť do 180 dní od právoplatnosti rozsudku predniesť ospravedlnenie v rovnakom znení na mestskom zastupiteľstve A. C. H., a to v rámci rozpravy k bodu „Rôzne“, ako vystúpenie obyvateľa Mesta Spišské Vlachy podľa Rokovacieho poriadku mestského zastupiteľstva. Proti žalovanému v 2. rade sa domáhal uloženia povinnosti do 30 dní od právoplatnosti rozsudku uverejniť svoje ospravedlnenie v rovnakom znení, a to formou platenej inzercie na internetovom portáli korzar.sk vydávanom L. L., M., J.: XX XXX XXX, G. XX, D., XXX XX F., na vlastné náklady v slovenskom jazyku, vo forme PR článku v sekcii tlačovospravy.sme.sk na časovo neobmedzené obdobie a avíza PR článku na 24 hodín v „D“ pozícii v sekcii Spiš (spis.korzar.sme.sk), v čiernobielej forme, druh písma Times New Roman, veľkosť písma 11 na bielom pozadí, s titulkom: „Ospravedlnenie Mesta C. H. B. C.“, formou oznámenia v mestskom rozhlase Mesta Spišské Vlachy, na vlastné náklady, jednorazovo, počas pracovných dní v čase 10.00 - 15.00 hod., oznámenia na titulnej strane webového sídla Mesta Spišské Vlachy N., na vlastné náklady, v slovenskom jazyku, čiernym písmom Times New Roman o veľkosti 11, ako aj formou verejne prístupného príspevku na oficiálnej stránke Mesta Spišské Vlachy na portáli O.. Podanú žalobu žalobca odôvodnil na tom skutkovom základe, že dňa 27.10.2018 na portáli facebook.com, stránka „A. C. H. - K. C.“ bol administrátorom tejto podstránky zverejnený príspevok v znení: „V dobe, kedy by sa mali mocní spájať pre dobro obyvateľov, prichádza snaha o rozdelenie občanov pre svoje pochybné motívy a zmanipulovanie úsudku. V dobe, kedy sa žije ťažko a ľudia si zaslúžia vydýchnuť aspoň doma, prichádza niekto, kto vyrába škandály a vyvoláva nepokoj. V dobe, kedy by si ľudia mali navzájom pomáhať, tak radšej hľadajú chyby toho druhého a kydajú na seba špinu, v úmysle vyzdvihnúť seba. V dobe, kedy je pravda cennou komoditou, prichádzajú obchodníci s dezinformáciami a klamstvom. V časoch celoslovenskej krízy sa zázračne objavuje niekto, kto chce pomôcť a rozhadzovať peniaze, no nie všetci sa dajú kúpiť. To ale nepochopí niekto, kto nepozná potreby a hodnoty ľudí s chrbtovou kosťou. V časoch, kedy by sa už človek nemal báť priznať, že nie je stroj a je omylný, prichádzajú chytráci a „odborníci“ na všetko. Namiesto rešpektovania ľuďmi zvolenej moci, sa jej podryva autorita a očierňuje sa. Namiesto pomoci, úprimných podnetov a rád. V dobe, kedy sa najviac omieľa slovo „transparentnosť“, prichádza najviac anonymov a falošných antikampaní bez tváre a podpisu. Férovosť sa úplne vytratila, na úkor zlomyseľnosti a túžby po moci. Komu toto všetko ale naozaj škodí? Občanom.“ (ďalej len „urážlivý príspevok I.“). Dňa 4.11.2018 bol na oficiálnej facebookovej stránke A. C. H. zverejnený príspevok v znení: „Ako to chodí na Slovensku a nie len na Slovensku: Nikto netlačí svoje peniaze do chodu mesta iba tak. Investorom a oligarchom nejde o štedrosť a ochotu pomáhať iným. Im ide o seba a o moc. O moc, ktorú si skôr či neskôr budú chcieť vyskúšať. Iste na prvý pohľad to vyzerá, že investori, s maskami filantropov sú obohatením, prínosom a osviežením pre mesto, do ktorého chcú prispieť. Ale ako to je naozaj máme možnosť vidieť aj vo večerných správach. Skôr či neskôr si vždy prídu diktovať podmienky, dávať ultimáta a budú chcieť niečo na oplátku. Pomohol som ja tebe, teraz chcem za to niečo ja. A čo myslíte, že chcú? Určite nie darčekovú poukážku do supermarketu. Chcú mať dôležité slovo v dani, vidieť do procesov a môcť ich ovplyvňovať. A ak nie? No tak príde vydieranie, vyhrážky, ultimáta, podkopávanie autorít mesta a ťahanie svojich peňazí späť. Toto sa udialo už veľakrát inde. Prijmi pomoc od takýchto ľudí a skôr či neskôr prídu zlízať smotanú. A keď im nebude chutiť, tak budú chcieť svoje peniaze späť, alebo vstúpiť do kuchyne a zásadne sa podieľať na receptúrach a technologických postupoch. Pre vlastné záujmy. Nie pre blaho mesta a obyvateľov.“ (ďalej len „urážlivý príspevok II.“). Žalobca za urážlivé považoval výroky: „V dobe, kedy sa žije ťažko a ľudia si zaslúžia vydýchnuť aspoň doma, prichádza niekto, kto vyrába škandály a vyvoláva nepokoj.“ („kritika 1“), „V dobe, kedy je pravda cennou komoditou, prichádzajú obchodníci s dezinformáciami a klamstvom.“ („kritika 2“), „V časoch celoslovenskej krízy sa zázračne objavuje niekto, kto chce pomôcť a rozhadzovať peniaze, no nie všetci sa dajú kúpiť. To ale nepochopí niekto, kto nepozná potreby a hodnoty ľudí s chrbtovou kosťou.“ („kritika 3“), „Nikto netlačí svoje peniaze do chodu mesta iba tak. Investorom a oligarchom nejde o štedrosť a ochotu pomáhať iným. Im ide o seba a o moc. O moc, ktorú si skôr či neskôr budú chcieť vyskúšať.“ („kritika 4“), „A čo myslíte, že chcú? Určite nie darčekovú poukážku do supermarketu. Chcú mať dôležité slovo v dani, vidieť do procesov a môcť ich ovplyvňovať. A ak nie? No tak príde vydieranie, vyhrážky, ultimáta, podkopávanie autorít mesta a ťahanie svojich peňazí späť.“ („kritika 5“). Podľa tvrdení žalobcu urážlivý príspevok I. bol reakciou na situáciu, ktorá nastala po zverejnení oznámenia Okresného súdu Košice I zo dňa 3.10.2018 o začatí konkurzného konania voči dlžníkovi Mestský športový klub (MŠK) Tatra Spišské Vlachy, občianske združenie, na základe ním podaného návrhu. Urážlivý príspevok II. bol reakciou na

jeho oznámenie o obmedzení verejnoprospešnej činnosti v Meste Spišské Vlchy v dôsledku absencie riadnej spolupráce zo strany vedenia mesta. Žalobca kritiku v príspevkoch považoval za absolútne neprimeranú, bez skutkového základu, ktorá bola rozšírená spôsobom objektívne ohrozujúcim jeho občiansku česť a ľudskú dôstojnosť, čím žalovaní zasiahli do jeho práva na ochranu osobnosti takým spôsobom a intenzitou, ktoré nepoživajú právnu ochranu, a preto sú povinní poskytnúť mu primerané zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia. Žalobca tvrdil, že priamym autorom urážlivých príspevkov je žalovaný v 1. rade, ktorý je prednostom A. P. C. H., pričom už v minulosti prostredníctvom portálu O., oficiálnej stránky mesta Spišské Vlchy, sa dopustil voči žalobcovi urážlivého konania, za ktoré sa mu ospravedlnil a zároveň potvrdil, že je osobou, ktorá spravuje stránku „A. C. H. - oficiálna stránka“ na portáli facebook.com. Žalobca sa počas výkonu svojej filantropickej činnosti prostredníctvom nadácie zapájal do verejného diania v meste Spišské Vlchy a jeho činnosť sa týkala konkrétnych kultúrnych alebo športových projektov v meste alebo išlo o výzvy k väčšej transparentnosti konania žalovaného 2/, jeho filantropická činnosť presiahla sumu 550.000,- €, ktorú práve pre problematickú spoluprácu s predstaviteľmi mesta Spišské Vlchy (v dôsledku ktorej sa niekoľko podujatí ani neuskutočnilo) bol nútený obmedziť. Neprimeraná kritika bola zverejnená na sociálnej sieti O., na oficiálnej stránke mesta Spišské Vlchy, priamym odberateľom príspevkov zverejnených v tejto skupine bolo cca 290 ľudí, avšak dosah neprimeranej kritiky je de facto neobmedzený, keďže k jej rozšíreniu došlo elektronicky - prostredníctvom internetu a sociálnej siete O.. Žalobca dôvodil, že neprimeraná kritika podstatným spôsobom ohrozuje ďalší výkon jeho filantropickej činnosti, keďže v súčasnej dobe spojenie osoby s nezákonnou činnosťou je väčšinou spoločnosti prijímané ako „hotový fakt“ a aj v prípade preukázania, že ide o ľstivé obvinenie, je pravidlom, že na poškodenej osobe ostáva tieň podozrenia (stelesnený v ľudovom porekadle „bez lístka sa ani vietor nepohne“). Keďže jeho filantropická činnosť je v absolútnej miere závislá od dobrovoľných finančných príspevkov tretích osôb v prospech nadácie, jeho dobrá povesť a bezúhonnosť sú preto conditio sine qua non jej výkonu. Podľa žalobcu neprimeraná kritika spája jeho osobu s osobitne závažnou činnosťou, a to páchaním trestnej činnosti (korupcia, vydieranie), pričom bola zverejnená bez akéhokoľvek skutkového základu, zvolený štýl kritiky je obzvlášť hrubý a znevažuje jeho nezištnú filantropickú činnosť, čím konanie žalovaných bolo spôsobilé poškodiť jeho česť a dôstojnosť v očiach širokej verejnosti.

3. Súd prvej inštancie vykonal stranami navrhnuté dokazovanie výsluchom žalobcu, výsluchom žalovaného 1/ a štatutára žalovaného 2/, výsluchom svedkov a oboznámením predložených listinných dôkazov a vec právne posudzoval podľa ustanovení § 11, § 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež len „OZ“), článku 26 ods. 1, 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky, § 149, § 150 ods. 1 a 2, § 151 ods. 1 a 2, § 162 ods. 1, 3, § 164 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Konštatoval, že Občiansky zákonník v ust. § 11a nasl. priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu proti zásahom do osobnosti najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnostnej povahy. Neoprávnenými zásahmi do osobnosti fyzickej osoby, ktorými môžu byť dotknuté osobnostné práva, je aktívne alebo pasívne konanie, ktoré má v zákone uvedené znaky, a to neoprávnenosť a nedovolenosť zásahu, objektívna spôsobilosť negatívneho dopadu na osobnosť fyzickej osoby a príčinná súvislosť medzi zásahom a porušením osobnostných práv. Občiansky zákonník poskytuje ochranu iba proti takým konaniam, ktoré sa dotýkajú osobnosti občana tým, že znižujú jeho dôstojnosť, česť a vážnosť z hľadiska jeho vzťahu k spoluobčanom a ohrozujú jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Podmienkou občianskoprávnej ochrany cti je to, aby zásah bol objektívne spôsobilý takú ujmu na osobnosti občana privodiť. Za tejto podmienky ust. § 11 a nasl. OZ chráni občana najmä proti rozširovaniu nepravdivých tvrdení. Nie je pritom rozhodujúce, či skutočne došlo k ujme; postačuje objektívna spôsobilosť konania spôsobiť takú ujmu. K porušeniu práva na česť môže dôjsť nepravdivými skutkovými tvrdeniami difamačnej povahy i zverejnením hodnotiacich úsudkov o určitej osobe. Je vždy nevyhnutné skúmať mieru (intenzitu) tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti, a to v kontexte so slobodou prejavu a právom na informácie a so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto práv (a ich ochrany). Zároveň je potrebné, aby príslušný zásah bezprostredne súvisel s porušením chráneného základného práva, t.j. aby existovala príčinná súvislosť medzi nimi. K zásahu do práva na ochranu osobnosti síce zásadne môže dôjsť aj objektívne, teda s vylúčením zavinenia narušiteľa práva, avšak každé zverejnenie nepravdivého údaja nutne nemusí automaticky znamenať neoprávnený zásah do osobnostných práv. K takému zásahu dochádza iba vtedy, ak medzi zásahom a porušením osobnostnej sféry existuje príčinná súvislosť a ak tento zásah v konkrétnom prípade presiahol určitú prípustnú intenzitu takou mierou, ktorú už v demokratickej spoločnosti nemožno tolerovať. Súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal vecnou legitimitáciou na strane žalobcu (aktívna) a žalovaných v 1. a 2. rade (pasívna), a dospel k záveru, že

žalovaný v 1. rade B. C. F., ktorý konal pri vytváraní článkov na pokyn primátora mesta C. H., ako zamestnanec mesta (v pozícii prednostu mestského úradu), čo bolo preukázané pracovnou zmluvou žalovaného 1/ a pokynom primátora, nie je pasívne vecne legitimovanou osobou v tomto konaní. Z tohto dôvodu súd žalobu proti žalovanému v 1. rade zamietol. Mal preukázanú existenciu aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobcu i pasívnu vecnú legitimáciu na strane žalovaného 2/ A. C. H. a následne skúmal, či nárok uplatnený žalobcom proti žalovanému 2/ na poskytnutie morálneho zadosťučinenia v podobe ospravedlnenia za tvrdý neoprávnený zásah prostredníctvom internetu do práva na ochranu osobnosti žalobcu, z hľadiska hmotného práva je dôvodný. V konaní nebola spornou skutočnosť, že došlo k zverejneniu napadnutých článkov na oficiálnej facebookovej stránke mesta C. H. v dňoch 27.10.2018 a 4.11.2018, ktoré sú predmetom sporu. Podľa názoru súdu prvej inštancie z obsahu napadnutých článkov však nijakým spôsobom nevyplývalo, aby v nich obsiahnuté úvahy sa týkali žalobcu, žalobca v sporných článkoch nie je konkretizovaný a identifikovateľný, a to ani v názkoch. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že obidva články boli reakciou na spoločenské udalosti a boli vypracované zamestnancami A. C. H. spoločne, na pokyn primátora mesta (žalovaného 2/). V príspevku zo dňa 27.10.2018 sa nespomína konkurzné konanie, ktoré podľa žalobcu malo byť dôvodom (motívom) zverejnenia článku, ani nijakým spôsobom sa tento dôvod v danom článku nedá nájsť (identifikovať). Rovnako ani v príspevku zo dňa 4.11.2018 sa nijakým spôsobom neuvádza, že žalobca ukončil spoluprácu s A. C. H. a že článok by bol reakciou na túto skutočnosť. Okrem toho súd prvej inštancie usúdil, že žalobca je osobou verejne známou, a preto musí znášať vyššiu mieru kritiky. V konaní nemal sporné, čo potvrdili aj vypočutí svedkovia a obsah listinných dôkazov, že žalobca ako fyzická osoba, no prevažne ním založená Nadácia B. C. pre C. H. M. C. (ďalej len „nadácia“), poskytovali finančné prostriedky na rozvoj športových a kultúrnych činností v A. C. H., ako aj jednotlivcom, žalobca ako štatutár nadácie sa zapájal do diania mestského zastupiteľstva, bol členom komisií mesta, dňa 18.1.2018 so žalovaným 2/ podpísal „Memorandum o spolupráci“, pričom za svoju filantropickú činnosť bol v roku 2014 ocenený cenou primátora A. C. H. a v roku 2019 C. Q. A., C. A. H. G. R. C. L. L. A. a poskytovanie finančných prostriedkov na kultúrnu a športovú činnosť a podporu detí a mládeže v A. C. H.. Podľa názoru súdu prvej inštancie zverejnené články sa absolútne netýkajú žalobcu, nesmerujú proti nemu, ani nie sú reakciou na ním uvádzané konania, ktoré mali byť spúšťačom k napísaniu predmetných článkov. Vykonaným dokazovaním nemal preukázané, že by akýmkoľvek spôsobom bolo zasiahnuté do práva na ochranu osobnosti žalobcu, preto súd dospel k záveru o neunesení dôkazného bremena žalobcom v danom spore o svojich tvrdeniach, ktorý uplatnený nárok hodnoverným spôsobom nepreukázal. Z týchto dôvodov žalobu proti žalovanému v 2. rade ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Súd zamietol dôkazný návrh žalobcu na vykonanie prieskumu verejnej mienky za účelom zistenia, ako verejnosť vníma osobu žalobcu v C. H. a okolí a na Slovensku, považujúc takýto dôkaz za nepotrebný pre rozhodnutie, nakoľko otázku, či žalobca je alebo nie je osobou verejne známou, mal v konaní nesporne vyriešenú. Taktiež zamietol návrh žalobcu na zabezpečenie zvukových záznamov zo zasadnutí mestského zastupiteľstva A. C. H. zo dňa 10.10.2018 a 31.10.2018, nakoľko predmetom sporu sú príspevky zo dňa 27.10.2018 a 4.11.2018. Rovnako nevykonaním dôkaz oboznámením listín zo spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 26K/21/2018, ktorý sa mu nepodarilo zabezpečiť, nakoľko vo veci sa koná. Súd poukázal na to, že žalobca mal označiť konkrétne listiny, ktoré je potrebné vyžiadať a oboznámiť, čo neučinil. K dôkaznému návrhu výsluchom svedka F. S. uviedol, že žalobca jeho prítomnosť na pojednávaní nezabezpečil a následne od svojho návrhu odstúpil a nežiadal výsluch tohto svedka. Súd prvej inštancie záverom poukázal na to, že na tunajšom súde prebieha (sa viedlo) medzi žalobcom, žalovanými a ďalšími osobami niekoľko súdnych sporov, pričom žalobca podal dôkazný návrh (aj) na oboznámenie spisov sp. zn. 11C/57/2020 a 7C/35/2019, na ktorom následne už netrval, nakoľko podané žaloby v týchto sporoch vzal žalobca, prípadne Nadácia B. C., celkom späť. Súd uviedol, že konanie pod sp. zn. 11C/57/2020 bolo vedené proti žalovaným: 1/ J. B. B., 2/ L. A. C. a 3/ B. C. F., o ochranu osobnosti, v konaní sp. zn. 7C/35/2019 podal žalobca žalobu proti T. O., primátorovi mesta Spišské Vlachy. Taktiež v konaniach vedených pod sp. zn. 1C/14/2019 a 3C/8/2019 proti žalovaným: B. C. F., L. A. C. a J. B. B., žalobca ako fyzická osoba, prípadne Nadácia B. C. vzali podané žaloby späť. Súd prvej inštancie zároveň zamietol ako nedôvodný návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia vo veci sp. zn. 12C/8/2019, ktorá bola predložená na rozhodnutie o podanom odvolaní Krajskému súdu v Košiciach, zastávajúc názor, že nie je daná prekážka na pokračovanie v tomto konaní, nakoľko v konaní sp. zn. 12C/8/2019 (v ktorej žalobca rovnako ako v tomto konaní navrhoval dôkaz vykonaním prieskumu verejnej mienky), je žalobcom právnická osoba Nadácia B. C., a teda sa nejedná o totožný spor toho istého žalobcu. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalovaným v 1. a 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu

proti žalobcovi, ktorý v spore úspech nemal, a podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania si vymienil rozhodnúť samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti konečného rozhodnutia.

4. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca s návrhom, aby ho odvolací súd zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Rozsudok považoval za nesprávny, nezákonný a nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov a namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým záverom, nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a vec nesprávne právne posúdil, t.j. uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP. Citoval obsah zverejnených príspevkov I. a II. ako ich opísal v podanej žalobe a tvrdil, že urážlivý príspevok I. bol reakciou na situáciu po zverejnení oznámenia Okresného súdu Košice I zo dňa 3.10.2018 o začatí konkurzného konania voči dlžníkovi A. U. F. V. C. H., občianske združenie, ktoré začalo na základe návrhu veriteľa - Nadácie B. C. pre C. H. M. C., so sídlom V. W. X, D., v ktorej žalobca v súčasnosti vykonáva funkciu správcu. Urážlivý príspevok II. bol reakciou na jeho oznámenie o obmedzení filantropickej činnosti vykonávanej prostredníctvom nadácie v dôsledku absencie riadnej spolupráce zo strany vedenia mesta C. H. a nepreukázaného vyúčtovania darovaných financií nadáciou A. V., ktorého štatutármi a členmi orgánov boli aj zamestnanci a štatutár žalovaného 2/. Podľa žalobcu kritika v urážlivých príspevkoch bola absolútne neprimeraná, bez vecného charakteru a skutkového základu, a zároveň bola rozšírená spôsobom objektívne ohrozujúcim jeho občiansku česť a ľudskú dôstojnosť, preto žiada o poskytnutie primeraného zadosťučinenia v podobe ospravedlnenia. Vytýkal súdu prvej inštancie, že žalobu zamietol, aj keď bolo v konaní dostatočne preukázané, že urážlivé príspevky boli verejnou difamujúcou reakciou na jeho konanie pri ochrane svojich záujmov a majetkových práv a vážne zasiahli do jeho práva na ochranu osobnosti. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na nesprávnych skutkových záveroch uvedených v bodoch 61. a 63. odôvodnenia, ktoré sú v rozpore s vykonaným dokazovaním (§ 191 ods. 1 CSP), podľa ktorých urážlivé príspevky „boli reakciou na spoločenské udalosti a tieto články vypracovali zamestnanci mesta C. H. spoločne na pokyn primátora mesta“, žalobca v urážlivých príspevkoch „nie je konkretizovaný, identifikovateľný, a to ani v názkoch“, predmetné články „podľa ich obsahu sa absolútne netýkajú žalobcu, nesmerujú proti nemu a nie sú reakciou na ním uvádzané konania, ktoré mali byť spúšťačom k napísaniu týchto článkov.“ Z vykonaného dokazovania podľa žalobcu vyplynuli o.i. nasledovné skutočnosti: - že bol známym a zásadným sponzorom rôznorodnej športovej a kultúrnej činnosti v C. H. vrátane činností organizovaných žalovaným v 2. rade a A. U. F. V. C. H. (X. „A. V.“), - že v jeseni 2018 boli vzťahy medzi ním a žalovanými v kríze a prejavovali sa rôznymi útokmi žalovaných, resp. predstaviteľov mesta na neho, voči ktorým sa bránil či už ako fyzická osoba alebo v mene nadácie v osobitných konaniach vedených na Okresnom súde Spišská Nová Ves, - že nadácia podala voči A. V. návrh na vyhlásenie konkurzu na Okresný súd Košice I, - že dňa 17.10.2018 žalovaný 1/ rozšíril e – mail, v ktorom ho (žalobcu) obvinil zo zosnovania konkurzného konania A. V. za účelom získania pozemkov pod futbalovým ihriskom A. V., následne žalovaný 2/ zverejnil urážlivý príspevok I. zo dňa 27.10.2018, - žalobca následne v dôsledku akútneho zhoršenia vzťahov so žalovaným 2/ dňa 31.10.2018 oznámil formou e – mailu dotknutým osobám svoje rozhodnutie nepodporovať ďalej cieľene kultúru a šport v Spišských Vlachoch; následne bolo toto oznámenie v skrátenej forme zverejnené aj na billboardoch v Spišských Vlachoch a dňa 4.11.2018 bol na oficiálnej facebookovej stránke mesta publikovaný urážlivý príspevok II., - že žalovaní a aj zástupcovia mesta v priebehu konania uviedli, že považujú MŠK Tatran za „mestský“ klub, pričom členmi jeho orgánov bol primátor mesta aj svedok E. a kandidátom bol žalovaný 1/, ktorí podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu považovali za zásadné ohrozenie športovej činnosti v meste Spišské Vlachy a oznámenie o ukončení podpory žalobcu v meste a následnú billboardovú „kampaň“ považovali za útok v rámci politického boja počas komunálnych volieb, - že občianska spoločnosť v C. H. bola rozdelená a konflikty medzi žalobcom a žalovanými vnímala, pričom bezprostredne po zverejnení urážlivých príspevkov na portáli facebooku si verejnou obsah príspevkov spojila s činnosťou žalobcu (komentáre pod urážlivými príspevkami, preukazované žalovanými), - že žalovaný 1/ sa už v minulosti prostredníctvom facebookovej stránky A. C. H. dopustil voči žalobcovi difamačného správania, za ktoré sa mu ospravedlnil, - že nikto z vypočutých svedkov a žalovaných nevedel označiť autora textu urážlivých príspevkov, všetci svedkovia navrhnutí žalovanými tvrdili, že kontrolovali len gramatiku, resp. štylistiku, pričom spoluautori C. a F. vo svojich svedeckých výpovediach len všeobecne uviedli, že príspevky „boli v danom čase reakciou na spoločenskú situáciu a dianie vo svete, smrť B. F. a A. F., ako aj pochodov Za slušné Slovensko a údajného financovania oligarchami“. Žalobca ďalej uviedol, že urážlivé príspevky boli v priebehu súdneho konania z facebookovej stránky žalovaného 2/ vymazané z dôvodu „aby sa v nich nenašiel aj niekto iný“, čím sám žalovaný 2/ de facto uznal, že obsah urážlivých príspevkov je nejednoznačný,

vzbudzujúci pochybnosti a u rôznych osôb môže ich obsah vyvolávať rôzny výklad. Podľa názoru žalobcu znenie zverejnených príspevkov zjavne kritizuje správanie konkrétnej osoby (filantrop) v konkrétnom meste (C. H.) a je určené konkrétnym adresátom (občanom mesta C. H.), pričom verejnosť si ich obsah celkom zjavne vysvetlila inak, ako ho prezentujú žalovaní a stotožnila ich s osobou žalobcu. Uviedol ďalej, že žalovaný 2/ obdobné príspevky s povahou fejtónu, resp. spoločenského komentára na svojej stránke nikdy nezverejňoval, na danom mieste a v danom čase bolo verejne známe, že žalovaný 2/ a žalobca sú v konflikte, že zamestnanci a zástupcovia žalovaného 2/ už v minulosti vystupovali voči žalobcovi útočne. Podľa žalobcu uvedené čiastkové skutkové zistenia vytvárajú takú mieru pochybností, ktorá neumožňuje rozumne prijať skutkový záver, že urážlivé príspevky boli len reakciou na spoločenské udalosti a nesúvisia so žalobcom, naopak, príspevky boli úmyselne štylizované tak, aby na jednej strane verejnosť v C. H. vedela, že ide o kritiku žalobcu a zároveň aby na druhej strane boli urážlivé príspevky pre tretie osoby nepoznajúce kontext dostatočne neurčité (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/2682/2013). Túto skutkovú okolnosť žalobca považoval za zásadnú pre spor, keďže pre vznik zodpovednosti za zásah do dobrej povesti postačuje, ak urážlivé príspevky boli objektívne spôsobilé zasiahnuť jeho dobrú povesť. Súd prvej inštancie rezignoval na hodnotenie dôkazov - svedeckých výpovedí z hľadiska ich pravdivosti, v tomto smere v rozsudku chýba akékoľvek zhodnotenie, či žalovaní, svedkovia C. a E. vypovedali pravdivo, najmä na základe ich pracovného vzťahu so žalovaným 2/, resp. z lojality voči štatutárovi, na ktorého sú minimálne finančne odkázaní a je tak dôvodné predpokladať, že tieto osoby vypovedali účelovo a nepravdivo. Z výpovedí týchto osôb je evidentné, že vypovedali v zhode tak, aby v žiadnom prípade nebolo možné v konaní verifikovať, kto urážlivé príspevky vytvoril, aký bol konkrétny pokyn štatutára žalovaného 2/ na ich napísanie a či moment napísania príspevkov bezprostredne nereflektoval skutočnosť uvádzané žalobcom, t.j. zverejnenie oznámenia Okresného súdu Košice I zo dňa 3.10.2018 o začatí konkurzného konania voči dlžníkovi a oznámenie žalobcu o obmedzení filantropickej činnosti vykonávanej prostredníctvom nadácie. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým záverom aj z toho dôvodu, že sa nevysporiadal s výpoveďou svedka A. C. S., ktorý ako jediný zo svedkov nie je vo vzťahu podriadenosti voči žalovanému 2/, resp. k jeho štatutárovi. Tento svedok na základe poznania spoločenskej situácie v meste C. H., pravidelného sledovania verejných informačných kanálov a kontaktu s príbuznými a známymi, dostatočne vierohodne a zrozumiteľne uviedol, že urážlivé príspevky boli smerované na osočovanie nadácie a žalobcu. Je preto dôvodné predpokladať, že v rovnakom rozsahu by sa vyjadril akýkoľvek iný občan mesta, ktorý má aspoň základný prehľad o dianí v meste. Vzhľadom na uvedené žalobca považuje skutkový záver súdu prvej inštancie, že v urážlivých príspevkoch „nie je konkretizovaný, identifikovateľný, a to ani v náznakoch“ za nesprávny, keďže je v rozpore s čiastkovými skutkovými zisteniami, ktoré identifikovateľnosť žalobcu v urážlivých príspevkoch „aspoň v náznakoch“ potvrdzujú. Napadnutý rozsudok považoval za nepreskúmateľný pre nedostatočné odôvodnenie, z ktorého nie je zrejmé, ako súd vyhodnotil rozsiahle dokazovanie vykonané v spore, o.i. svedecké výpovede, výpovede strán a ďalšie, ako sa vysporiadal s množstvom žalobcom predložených dôkazov, ktoré poukazovali na účelovosť tvrdení žalovaných k povahe urážlivých príspevkov, s hodnovernosťou svedeckých výpovedí, ktorí jednoznačne potvrdili, že urážlivé príspevky boli určené žalobcovi, ako aj s ďalšími dôkazmi preukazujúcimi časovú a miestnu súvislosť protiprávneho zásahu (napr. verejne prebiehajúci konflikt v danom čase medzi žalobcom a žalovaným 2/). Ďalej žalobca vytýkal súdu prvej inštancie, že zamietol jeho návrh na zabezpečenie zvukových záznamov zo zasadnutí mestského zastupiteľstva C. H. zo dňa 10.10.2018 a 31.10.2018 aj napriek skutočnosti, že preukázal časovú súvislosť medzi urážlivými príspevkami a situáciou na týchto zasadnutiach mestského zastupiteľstva. Pri nedostatočne zistenom skutkovom stave, nevykonaní rozhodujúcich dôkazov súdom prvej inštancie a za stavu nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia, žalobca považoval za dôvodné napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť. Nesúhlasil ani s výrokom zamietajúcim jeho návrh na prerušenie konania podľa ust. § 164 CSP do rozhodnutia vo veci sp. zn. 12C/8/2019, ktorá je aktuálne na Krajskom súde v Košiciach a v ktorom konaní odvolací súd posudzuje aj správnosť postupu súdu, pokiaľ nepripustil dôkaz prieskumom verejnej mienky, ktorý dôkaz žalobca totožne navrhuje aj v tomto konaní. Považoval preto za účelné a hospodárne vyčkat' na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/114/2021, ktoré má význam pre rozhodnutie v tomto konaní (totožnosť predmetu a strán, totožnosť príslušného sudcu). Dôvodom na prerušenie konania je zároveň tiež rozhodnutie žalobcu, že v prípade potvrdzujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu v konaní sp. zn. 9Co/114/2021, bezodkladne zoberie žalobu v tomto konaní v celom rozsahu späť. Vytýkal súdu prvej inštancie, že zamietol ním navrhnutý dôležitý dôkaz prieskumom verejnej mienky, ktorý navrhoval za účelom preukázania, či občania Mesta C. H. vnímali príspevky tak, že smerujú voči osobe žalobcu. Zdôraznil, že tento dôkaz nenavrhol vykonať za účelom preukázania verejnej známosti jeho osoby, ale za účelom preukázania skutočnosti, že zverejnené príspevky boli objektívne schopné zasiahnuť do jeho

osobnostných práv, resp. skutočnosti, že verejnosť je schopná žalobcu v príspevkoch identifikovať, teda za účelom preukázania práve tej skutočnosti, ktorú súd nepovažoval za preukázanú a na základe ktorej žalobu zamietol. Keďže navrhnutý dôkaz sa týkal základnej rozhodujúcej skutočnosti v prebiehajúcom spore, súd nevykonaním dôkazu zaťažil konanie vadou podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP. Žalobca pokladal za dostatočne zrejmé a preukázané, že urážlivé príspevky boli reakciou na jeho konanie, najmä na jeho vyjadrenia na zasadnutiach mestského zastupiteľstva, ktoré navrhoval preukázať zvukovými záznamami, avšak súd prvej inštancie navrhované dôkazy nezabezpečil a následne ani nevykonal, čím došlo k porušeniu práv žalobcu riadne preukázať svoje tvrdenia. Ďalej žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP), pokiaľ súd neposudzoval, či urážlivé príspevky boli z objektívneho hľadiska schopné zasiahnuť jeho dobrú povesť. Podľa ustálenej judikatúry požiadavka posúdenia z objektívneho hľadiska zahŕňa posúdenie celkového kontextu výrokov, t.j. všetkých okolností a súvislostí, či už miestnych alebo časových, ktoré s difamačným výrokom môžu súvisieť. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 2455/2010, 4Cdo 149/2009 a 30Cdo 332/2007, tiež na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 1990/08, z ktorých citoval právny názor. Z odôvodnenia rozsudku žalobcovi vyplynulo, že súd prvej inštancie posudzoval výlučne obsah urážlivých príspevkov a svoje rozhodnutie založil výlučne na gramatickom znení príspevkov, pričom nezohľadnil kontext, v akom boli príspevky publikované (napr. skutočnosť, že žalobca prostredníctvom svojej nadácie významne podporoval žalovaného 2/ a niektoré jeho aktivity a príspevky sú mierené voči osobám, ktoré podporujú „mesto“), čím vec nesprávne právne posúdil a zaťažil konanie vadou podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Podľa ustálenej judikatúry pre splnenie podmienky „identifikovateľnosti“ postačuje, ak výroky obsahujú znaky, ktoré umožňujú hoc len časti verejnosti identifikovať poškodenú osobu, pričom nemusí ísť o len o „bežné“ identifikačné znaky, akými sú meno, priezvisko, názov a pod. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo 1304/2019 „... môže se jednat např. o jeho špecifické vzhľadové vlastnosti, ale i o jeho pracovný zařazení nebo jeho profesní činnost, která může být natolik jedinečná, že už jen díky ní je osoba nezaměnitelná s jinou. Vedle povahy této činnosti může důležitou roli při identifikaci hrát místo, ve kterém je činnost vykonávána. Pokud kupříkladu bude člověk jediný, kdo určitou činnost v obci vykonává, je podle takového označení jistě snáze identifikovatelný, než pokud se jedná o činnost v daném místě naprosto běžnou. Stačí tedy zásadně vymezit úzký okruh, do kterého dotčená osoba spadá, a není třeba, aby takto byla označena jediná konkrétní osoba v úvahu připadá například kolektivní orgán právnické osoby“. Napadnutý rozsudok považoval žalobca za nesprávny aj z dôvodu zmätočnej a nelogickej argumentácie súdu prvej inštancie v otázke posúdenia, že je verejnej známou osobou. Podľa žalobcu nelogicky tento argument pôsobí vo vzťahu k záverom súdu prvej inštancie, ktorými konštatuje, že obsah článkov sa ho netýka, nakoľko v nich „nie je konkretizovaný, identifikovateľný, a to ani v náznačkoch.“ Ak teda súd prvej inštancie nezistil, že urážlivé príspevky sa v akomkoľvek rozsahu týkajú žalobcu, nebol dôvod posudzovať jeho postavenie „verejnej známej osoby“. Význam tohto posúdenia by bol dôvodný len za situácie, že v príspevkoch sa nachádza jeho kritika. Len za takéhoto stavu by malo význam zohľadňovať jeho postavenie a posudzovať, či príspevky sú spôsobilé jednak zasiahnuť do jeho práva, ale najmä, či ako verejne známa osoba nie je povinný strpieť kritiku, čo by až následne vyvíňovalo žalovaných.

5. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a odkázali na jeho závery, v ktorých súd prvej inštancie zhrnul a správne posúdil vykonané dokazovanie. Odvolanie považovali za nedôvodné v celom rozsahu a poukázali na všetky svoje doterajšie vyjadrenia a procesnú obranu. Odmietli tvrdenia žalobcu, že príspevky zverejnené na oficiálnej facebookovej stránke žalovaného 2/ zasiahli do jeho dobrej povesti a boli reakciou na jeho konanie či podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok MŠK V. C. H.. Trvali na tom, že predmetné príspevky sa žalobcu netýkali alebo boli reakciou na celkovú politickú situáciu na Slovensku, a teda išlo o komentár doby, v ktorej žili (nielen o komentár vraždy B. F., ale situácie v spoločnosti vo všeobecnosti). Dôrazne odmietli žalobcom uvádzané tvrdenia ako skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. Vykonaným dokazovaním jednoznačne bolo preukázané, že žalovaný 1/ je zamestnancom Mesta C. H. (žalovaného 2/), ktorý konal na základe výslovného pokynu primátora A. C. H. vypracovať príspevky k politickej situácii na Slovensku a zabezpečiť ich zverejnenie na oficiálnej facebookovej stránke mesta, a preto žalovaný 1/ ako zamestnanec nezodpovedá za toto konanie svojho zamestnávateľa a trval na námietke nedostatku svojej pasívnej vecnej legitímácie (R 128/2014, R 75/2015). Poukázali na to, že: - žalobca v mene svojej nadácie podal dňa 5.9.2018 návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok A. V. C. H., a to „pre hrubé, urážlivé a neúctivé vyjadrovanie sa štatutárov dlžníka voči zakladateľovi - správcovi (žalobcovi), ktorými hrubo porušili dobré mravy“, čím ohrozil fungovanie športu v meste C. H., - žalobca a jeho nadácia podali voči mestu Spišské Vlachy a jeho zástupcom či zamestnancom 8 žalôb a 5 podnetov na

priestupkové konanie, - žalobca bol členom Kultúrno - športovo - vzdelávacej komisie mesta Spišské Vlachy a aktívne sa zúčastňoval na zasadnutiach komisií a mestského zastupiteľstva, - žalobca sa angažuje vo verejných veciach - organizoval petíciu voči Ošipárni, - žalobca vo veciach týkajúcich sa správy verejných vecí komunikoval so žalovanými aj prostredníctvom e - mailov, ktoré zasielal veľkému počtu adresátov a zástupcov mesta C. H. v nich obviňoval rôznymi hanlivými výrazmi, napr. že klamú a trepú nezmysly, že sú hyeny, drzí, úbohí a zúfalí, len kúpení ľudia bez chrbtovej kosti, pomstychtiví a zákerní, hulvátí, ignoranti, atď. Poukázali ďalej na to, že svedkovia (aj tí navrhnutí žalobcom) vnímajú žalobcu ako verejne známu osobu, čo vyplýva aj z konania žalobcu, ktorý podal návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok A. V. C. H., vykonal billboardovú kampaň, komunikoval so zástupcami mesta, zúčastnil sa na zastupiteľstvách, komisiách, podával podnety vo verejných veciach. Výpoveď svedka C. S. na pojednávaní dňa 8.12.2020 žalovaní považovali za tendenčnú, keď na položenú otázku: „či pozná p. C.“, svedok zamĺčal skutočnosť, že od 6.8.2020 je konateľom obchodnej spoločnosti C. C., ktorej jediným spoločníkom je žalobca, tendenčnosť výpovede svedka podčiarkuje nielen vzťah medzi svedkom a žalobcom, ale aj závislosť svedka na žalobcovi (konateľa odvoláva spoločník - pozn.). Argumentovali ďalej tým, že v októbri 2018 sa v C. Q. H. konala výstava „Shut up ! Voice of democracy is in danger“ (v preklade: Drž hubu, hlas demokracie je v ohrození), ktorej ústredným motívom bola vražda B. F., jeho partnerky A. a protidemokratické nálady v spoločnosti. Podobné výstavy sa konali v mesiacoch október - november 2018 aj v Nitre či v Bratislave a na iných miestach v SR. Zástupkyňa primátora mesta prišla s myšlienkou, aby po vzore iných miest, kde sa konali výstavy, aj Spišské Vlachy zareagovali na situáciu v SR. Nakoľko mesto nemalo prostriedky na realizáciu výstavy, primátor a jeho zástupkyňa sa dohodli, že na situáciu zareagujú príspevkami na oficiálnej facebookovej stránke mesta, tieto dostali napísať za úlohu zamestnanci. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že žalovaní nevedeli označiť autora príspevkov, pretože žalovaní opísali proces tvorby príspevkov, na ktorom sa podieľalo viacero zamestnancov, čo je u žalovaného 2/ bežný postup. Dôrazne odmietli podsúvané tvrdenia žalobcu, že svedkovia v príspevkoch videli žalobcu „medzi riadkami“ - svedkovia uviedli, že ide o metaforický príspevok a odsúdenie politikov sa nachádza „medzi riadkami“, že síce vedia o vyhrotenom vzťahu primátora a A. C., predmetné príspevky sa však žalobcu podľa ich názoru netýkali [výpoveď žalovaného 1/ zo dňa 8.12.2020, výpoveď primátora Mesta Spišské Vlachy p. O. zo dňa 8.12.2020, svedecká výpoveď J. E., zamestnanca žalovaného 2/, zo dňa 8.12.2020, svedecká výpoveď zást. primátora A. C. H. L. C. zo dňa 8.12.2020]. Z obsahu príspevkov a zo svedeckých výpovedí vyplýva, že obsah príspevkov sa netýkal žalobcu, a nemohol preto ani zasiahnuť do jeho dobrej povesti. Žalobca v príspevkoch nie je identifikovaný, označený, ani identifikovateľný žiadnymi znakmi, sám žalobca pritom vo svojej výpovedi nevedel identifikovať svoju osobu v jednotlivých vetách a častiach príspevku, neoznačil, ktorými znakmi (vlastnosťami) uvedenými v príspevkoch je identifikovateľný, prípadne ktoré časti príspevku sa týkali A. V. C. H.. Žalobcu ani jeden z diskutujúcich v diskusií pod príspevkami neoznačil ako cieľ alebo predmet príspevku. Žalobca teda neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že verejnosť si spojila príspevky so žalobcom. Žalovaní trvali na tom, že medzi príspevkami a návrhom na vyhlásenie konkurzu na majetok A. V. C. H. neexistuje žiadna časová súvislosť, čo je preukázané príspevkami a návrhom na začatie vyhlásenie konkurzu, ktoré bolo podané cca 2 mesiace skôr, a teda, ak by chcel žalovaný 2/ reagovať na konkurz, určite by to urobil skôr. Žiaden zo svedkov navrhnutých žalobcom neuviedol, že by príspevky znížili vážnosť žalobcu v ich očiach. Tvrdili, že žalobca ani Nadácia J. Salaja pre C. H. M. C. neposkytli A. C. H. (žalovanému 2/) sumu 550.000,- €, v meste pôsobí viac ako 29 nadácií, ktoré sponzorujú mesto v oveľa vyššej miere ako nadácia žalobcu. Tvrdenia žalobcu o sponzorskej činnosti nadácie napr. že kúpil arénu pre A. C. H., sú nepravdivé. Pravda je taká, že žalobca si v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves sp. zn. 8C/44/2020 uplatňuje vlastnícke právo a domáha sa voči žalovanému 2/ zákazu užívania arény. Žalovaní nesúhlasili ani s názorom žalobcu o nepreskúmateľnosti rozsudku, ktorý považovali za vecný, správny a výstižne napísaný, objasňujúci skutkový a právny základ sporu. K tejto námietke žalobcu žalovaní poukázali na judikatúru, v zmysle ktorej všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 115/2013 zo dňa 3.7.2003). Tvrdenie žalobcu o nehodnovernosti svedeckých výpovedí označili za zavádzajúce. Podľa žalovaných skutočnosť, že vypočutí svedkovia sú zamestnancami žalovaného 2/ a že voči p. C. vedie žalobca súdny spor, nevylučuje hodnovernosť svedkov. Dôrazne odmietli, že by akýkoľvek dôkaz upravovali, falšovali, alebo predkladali tvrdenia, ktoré sú v rozpore so skutočnosťou. Naopak, žalobca do dnešného dňa nepredložil jediný dôkaz,

ktorý by preukázal, že žalovanému 2/ poskytol sumu 550.000,- € ! K odvolacím námietkam týkajúcim sa nevykonania dôkazu prieskumom verejnej mienky - na vnímanie príspevkov, žalovaní uviedli, že navrhnuté dokazovanie súd prvej inštancie správne zamietol ako nehospodárne, keďže tento dôkazný návrh podal žalobca po vyše roku a pol od podania žaloby a po tom, keď jeho tvrdenia boli vyvrátené všetkými vykonanými dôkazmi, pričom dokazovanie bolo skončené až dňa 16.5.2022, a teda žalobca mal dostatok času na to, aby prieskum verejnej mienky vykonal sám. Navrhnuté dokazovanie považovali za nič nevypovedajúce a neurčité, nakoľko žalobca neoznačil otázku, akú chce verejnosti položiť, ani kto by prieskum vykonal, na akej vzorke a pod. Žalovaným nie je zrejmé, ako mohli predmetné príspevky zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu, keď na preukázanie tohto tvrdenia je potrebné urobiť prieskum verejnej mienky. Predmetom dôkazu malo byť preukázanie „ako vníma verejnosť žalobcu“, čo opätovne nepreukazuje, že predmetné príspevky zasiahli do povesti žalobcu. Ak by aj žalobca svoj návrh na vykonanie dôkazu preformuloval a položil by otázku, či verejnosť vidí v príspevkoch žalobcu, týmto sa len preukáže, že žalobca je verejne známou osobou. Ak by žalobca položil otázku, či predmetom príspevkov je poukázanie na protispoločenské konanie, týmto sa nepreukáže, že príspevky sú o žalobcovi. Ak by žalobca položil otázku, či predmetom príspevkov je vražda A. F. a spol., žalobca tým nepreukáže, že príspevky sú o ňom, a nie sú o protispoločenskom konaní vo všeobecnosti (čo tvrdia žalovaní a svedkovia - pozn.). Rovnako za nehospodárny považovali žalovaní aj návrh na zabezpečenie zvukových záznamov zo zasadnutí mestských zastupiteľstiev A. C. H. zo dňa 10.10.2018 a 31.10.2018, ktoré sú absolútne irelevantné k predmetnému sporu a nijako s ním (ani časovo) nesúvisia. Nahrávky sú zbytočné aj preto, že žalobca v konaní predložil zápisnice z mestských zastupiteľstiev, pričom ani z jednej zápisnice nevyplyva, že by rokovania mestského zastupiteľstva mali akýkoľvek súvis s predmetnými príspevkami. Navyše, tieto nahrávky si mohol žalobca vyžiadať sám na základe zákona o slobodnom prístupe k informáciám, čo neurobil. Poznamenali v tejto súvislosti, že úlohou súdu nie je suplovať procesnú aktivitu strán sporu, a preto bol postup súdu prvej inštancie správny. Žalovaní zásadne nesúhlasili ani s názorom žalobcu, že v konaní boli splnené podmienky pre prerušenie konania v zmysle ust. § 162 CSP a § 164 CSP, nakoľko súd v tomto konaní evidentne si všetky okolnosti prípadu vedel posúdiť sám a nemusel čakať na rozhodnutie v inej veci, ktorá navyše sa týka iného žalobcu, iného nároku (nie ochrany osobnosti) a iných skutkových okolností. V konaní bolo preukázané, že príspevky sa netýkali žalobcu, a preto nemohli ani zasiahnuť do jeho dobrej povesti. Ak by sa aj príspevky týkali žalobcu (čo žalovaní rezolútne odmietli), tieto neboli objektívne schopné znížiť dôstojnosť žalobcu, čo o.i. potvrdili svedkovia navrhnutí žalobcom, prípadne išlo o hodnotiace úsudky, ktoré sú dovolené (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. 4Cdo 149/2009 a Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 2230/2010), pričom žalobca ako verejne známa osoba je povinný znášať zvýšenú mieru kritiky (nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 302/2010, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 149/2009 alebo ÚS ČR sp. zn. II.ÚS 1879/11). Žalovaní poukázali tiež na to, že žalobca ich počastoval v e - mailových správach viacerými hanlivými výrazmi, čím realizoval svojpomoc, ktorá je dostatočná (rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 701/2011 a 30Cdo 2971/2000). Petit žaloby považovali za absolútne neprimeraný a nevykonateľný, pričom obsah požadovaného ospravedlnenia je v rozpore s vykonaným dokazovaním. Vzhľadom na uvedené navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať im proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

6. Žalobca podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 11.11.2022 predložil uznesenie Krajského súdu v Košiciach 2Co/119/2021 zo dňa 23.6.2022, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/14/2019-642 zo dňa 22.12.2020 o zamietnutí žaloby žalobcu v spore súvisiacom s prejednávanou vecou – o ospravedlnenie za výroky primátorky C., rozšírené žalovaným v 1. rade. Žalobca mal za to, že závery, resp. skutočnosti uvedené v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Košiciach 2Co/119/2021 (ktoré citoval), sú relevantné i v danej veci, v ktorej súd prvej inštancie lokálny kontext urážlivých príspevkov žalovaných pri právnom posúdení veci nezohľadnil, postavenie žalobcu ako verejne známej osoby v rozhodnutí len skonštatoval a neuviedol, ako sa uvedené postavenie malo prejaviť na výroku napadnutého rozsudku, príp. či toto posúdenie malo pre rozhodnutie akýkoľvek význam. Žalobca sa domnieval, že v tomto spore došlo k totožným pochybeniam, akých sa dopustil súd prvej inštancie v konaní sp. zn. 2C/14/2019 a na základe uvedených skutočností trval na podanom odvolaní v celom rozsahu.

7. Žalovaní podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 9.6.2023 predložili rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/14/2019-869 zo dňa 8.6.2023, ktorým súd zamietol žalobu žalobcu v obdobnej veci, nakoľko (po zrušení predchádzajúceho rozsudku zo dňa 22.12.2020 uznesením Krajského súdu v Košiciach 2Co/119/2021) súd prvej inštancie opäť dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná. Podľa

názoru žalovaných ide o obdobný prípad, preto závery z konania sp. zn. 2C/14/2019 je možné aplikovať aj v tomto konaní.

8. Podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 16.1.2024 žalovaní predložili rozsudok Krajského súdu v Košiciach 9Co/114/2021-638 zo dňa 22.11.2023 v obdobnej veci, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 12C/8/2019-515 zo dňa 8.12.2020 zamietajúci žalobu žalobcu Nadácia B. C. pre C. H. M. C. so sídlom v Bratislave proti žalovaným. Mali za to, že nakoľko ide o takmer totožný prípad (rovnaká žaloba a zverejnený príspevok, rovnaké tvrdenia, vyjadrenia strán a pod.), závery z konania sp. zn. 9Co/114/2021, je možné aplikovať aj v tomto konaní.

9. Ďalším podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 18.11.2024 žalovaní predložili rozsudok Krajského súdu v Košiciach 9Co/199/2023-977 zo dňa 2.10.2024, ktorým odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/14/2019-869 zo dňa 8.6.2023 zamietajúci žalobu žalobcu v obdobnom prípade. Žalovaní mali za to, že závery z konania vedeného pod sp. zn. 9Co/199/2023 je možné aplikovať aj v tomto konaní.

10. Ďalšie podania a vyjadrenia strán v odvolacom konaní podané neboli.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu po zistení, že bolo podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj predchádzajúce konanie z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP a v rozsahu námietok vymedzených v odvolaní a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť, lebo napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto ho odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, stotožňujúc sa zároveň s jeho správnymi a zákonnými dôvodmi.

12. Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 28.5.2025 o 10:00 hod., po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

13. Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Žalobca v podanom odvolaní uplatnil odvolacie dôvody upravené v ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP.

15. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a predchádzajúci procesný postup súdu prvej inštancie v intenciách uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu relevantných odvolacích námietok žalobcu obsiahnutých v podanom odvolaní a dospel k záveru, že odvolacie dôvody podľa ust. § 365 písm. b), e), f) a h) CSP v prejednávanej veci nie sú preukázané a podané odvolanie žalobcu je v celom rozsahu neopodstatnené. Podľa zistenia odvolacieho súdu súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, úplne a správne zistil skutkový stav veci a spor správnym spôsobom posúdil aj po právnej stránke, pri správnej interpretácii ustanovení § 11, § 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, článkov 26 ods. 1, 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky, § 149, § 150 ods. 1 a 2, § 151 ods. 1 a 2, § 162 ods. 1, 3 a § 164 CSP, ktoré na zistený skutkový stav aj správne aplikoval a rozhodol v plnom súlade aj so závermi aplikačnej praxe; súd dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, na podklade ktorých správne ustálil, že podaná žaloba proti žalovaným v 1. a 2. rade musí byť zamietnutá v celom rozsahu, a to proti žalovanému v 1. rade z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie vo vzťahu k uplatnenému nároku (porov. napr. rozsudok Najvyššieho súdu

SR sp. zn. 3Cdo 228/2012 zo dňa 26.9.2013) a proti žalovanému v 2. rade z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcu o naplnení základného predpokladu vzniku zodpovednosti za zásah do chránených osobnostných práv žalobcu podľa ust. § 11 a nasl. OZ. Aj podľa názoru odvolacieho súdu tvrdený neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu vykonaným dokazovaním nebol preukázaný, pričom obsah príspevkov zverejnených na oficiálnej facebookovej stránke žalovaného 2/ Mesta Spišské Vlachy v dňoch 27.10.2018 a 4.11.2018 nebol ani objektívne spôsobilý zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti žalobcu, a preto nie sú naplnené zákonné predpoklady vzniku občianskoprávnej zodpovednosti žalovaného v 2. rade za zásah do práva na ochranu osobnosti a pre poskytnutie žalobcom požadovanej súdnej ochrany v podobe verejného ospravedlnenia podľa § 13 OZ.

16. Na vecnej správnosti napadnutého rozsudku nič nemení ani podané odvolanie žalobcu a ním uplatnené odvolacie námietky a argumenty, ktoré nie sú spôsobilé spochybniť zistený skutkový základ rozhodnutia, právne závery súdu prvej inštancie ani správnosť dôvodov, na ktorých je preskúmané rozhodnutie založené; na podklade vykonaných dôkazov nie je možné prijať iné závery ani rozhodnutie v prospech žalobcu ako odvolateľa, ktorý aj podľa názoru odvolacieho súdu dôkazné bremeno o tvrdených rozhodných skutočnostiach v konaní neunesol. Odvolací súd nezistil ani namietané vady konania, prípadne také nedostatky procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní predchádzajúcom vydaniu rozsudku, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie alebo odňatie možnosti stranám sporu (žalobcovi) konať pred súdom v takej miere, že bolo porušené právo na spravodlivý proces zaručené čl. 46 Ústavy SR. Podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu SR všeobecný súd totiž nemôže porušiť základné právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ak koná vo veci v súlade s procesnoprávnymi predpismi upravujúcim postupy v občianskoprávnom konaní (porov. uznesenie IV.ÚS 399/2012). Neobstojí ani odvolacia námietka žalobcu vytykajúca nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku pre nedostatok dôvodov, nakoľko súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol dostatočné, zákonné a presvedčivé dôvody, a to po skutkovej i právnej stránke, na podklade ktorých dospel k záveru o chýbajúcej pasívnej legitímácii žalovaného v 1. rade a o nedôvodnom uplatnení nároku proti žalovanému v 2. rade a z týchto dôvodov žalobu proti obom žalovaným v celom rozsahu zamietol. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozsudku spĺňa parametre zákonného odôvodnenia a zodpovedá požiadavkám ust. § 220 ods. 2 CSP a konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR, ktorý vo vzťahu k obsahovým požiadavkám odôvodnenia rozhodnutia, vyplývajúcim z ústavného práva na spravodlivé súdne konanie formuloval záver, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania (stranami), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (napr. IV.ÚS 115/03, IV.ÚS 112/05, I.ÚS 117/05, III. ÚS 60/04). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uvádza: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, aby súd bol povinný na každý argument strany dať podrobnú odpoveď. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci [napr. Georgídiás v. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997, Ruiz Torija a Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, Higgins v. Francúzsko z 19. februára 1998].“

17. Podľa zistenia odvolacieho súdu súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku venoval všetkým kľúčovým aspektom sporu a náležite sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi tvrdeniami a argumentmi sporových strán, ako aj s procesnou obranou žalovaných, pričom jasne a zrozumiteľne vysvetlil tiež dôvody, prečo nevykonal ďalšie žalobcom navrhované dôkazy, v odôvodnení rozsudku reagoval a dal stranám sporu (aj žalobcovi) odpovede na tie argumenty týkajúce sa skutkovej a právnej stránky veci, ktoré z hľadiska výsledku rozhodnutia v danom spore boli podstatné a relevantné. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci v súlade s požiadavkami spravodlivého procesu a princípu právnej istoty, vyjadreného v čl. 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku a odvolací súd sa preto stotožňuje s úplnými a vecne správnymi dôvodmi preskúmaného rozsudku, na ktoré v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu odkazuje.

18. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku, aj v kontexte odvolacích námietok a argumentov žalobcu, odvolací súd dodáva, že základným predpokladom vzniku zodpovednosti za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti podľa § 13 Občianskeho zákonníka je existencia zásahu objektívne spôsobilého porušiť či ohroziť (obsahom, formou, prípadne sledovaným cieľom) osobnosť fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, tento zásah musí byť neoprávnený

(protiprávny) a bezprostredne súvisieť s porušením chráneného základného práva, t.j. musí byť preukázaná príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a vznikom nemajetkovej ujmy v osobnostnej sfére. Z hľadiska poskytnutia súdnej ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol pôvodcom zásahu spôsobený zavinene alebo nezavinene, alebo vedome či nevedome, to znam. že sa nevyžaduje popri neoprávnenom zásahu i zavinenie jeho pôvodcu. Ak nie sú splnené uvedené predpoklady, v takom prípade možnosť sankcií podľa § 13 OZ neprichádza do úvahy. Sankcie za neoprávnený zásah však nemožno vylúčiť dôkazom tzv. ospravedlniteľného omylu (napr. tým, že pôvodca neoprávneného zásahu si nebol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia, pri rozširovaní svojich tvrdení sa spoliehal ľahkomyselne a bez potrebného overenia na serióznosť a pravdivosť poskytnutých podkladov, vychádzajúc z toho, že sám nemal dôvod poskytnutým údajom neveriť, atď.), pretože zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv podľa § 13 OZ je založená na princípe objektívnej zodpovednosti. Podľa záverov súdnej praxe do občianskej cti fyzickej osoby chránenej ust. § 11 a nasl. OZ možno neoprávnené zasiahnuť nielen zverejnením skutkových tvrdení difamujúcej (znevažujúcej, dehonestujúcej) povahy (najmä zverejnením nepravdivých faktov) týkajúcich sa fyzickej osoby, ktoré sú objektívne spôsobilé prívodiť ujmu na jej osobnostných právach, ale aj publikáciou neprípustných hodnotiacich úsudkov o tejto osobe (nepripustnou kritikou občana, jeho správania, konania). K zásahu môže dôjsť aj takými skutkovými tvrdeniami, ktoré samé o sebe sú pravdivé, ale boli uvedené takou formou, v takých súvislostiach alebo za takých okolností, že objektívne vyvolávajú dojem pravdu skresľujúci, čím pôsobia difamačne. V zmysle ustálenej judikatúry už samotné zverejnenie nepravdivých údajov o dotknutej osobe zakladá neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti (pozri rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28Cdo 922/2001). Skutkové tvrdenia sa opierajú o fakty, objektívne existujúcu realitu, preto ich pravdivosť je zistiteľná a overiteľná pomocou dokazovania. Ak zásah spočíva v skutkových tvrdeniach difamujúcej povahy, dôvod vylučujúci neoprávnenosť zásahu je spravidla daný vtedy, ak pôvodca zásahu preukáže (na ňom v tomto smere spočíva dôkazné bremeno), že zverejnené skutkové tvrdenia sú pravdivé - tzv. dôkaz pravdy. Na rozdiel od skutkového tvrdenia hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe vlastných (subjektívnych) kritérií. Hodnotiaci úsudok musí mať faktický (skutkový) základ, od ktorého sa odvíja, musí vychádzať z pravdivých podkladov ako premisy pre hodnotiaci úsudok (vecnosť kritiky). Ak nie sú tieto podklady pre úsudok pravdivé, je hodnotiaci úsudok difamujúci a kritiku nemožno pokladať za prípustnú. Hodnotiaci úsudok musí byť záverom, ktorý možno na základe uvedených skutočností logicky vyvodiť. Každá kritika musí byť konkrétna, rovnako primeraná čo do obsahu, formy a miesta. Cieľom kritiky má byť náprava určitého negatívneho javu (okolnosti alebo správania), nie však urážka cti, poniženie, zosmiešnenie, škandalizácia alebo zneváženie ľudskej dôstojnosti fyzickej osoby. Prípustná kritika nesmie vybočovať z medzí potrebných na dosiahnutie sledovaného a spoločensky uznávaného cieľa a nesmie v konkrétnom prípade presiahnuť určitú prípustnú mieru, ktorú už v demokratickej spoločnosti nemožno tolerovať.

19. Súd prvej inštancie uplatnený nárok na ochranu osobnosti po právnej stránke správne posudzoval podľa ustanovení § 11, § 13 ods. 1 OZ a príslušných článkov Ústavy SR, pričom pri rozhodovaní vychádzal tiež z vyššie uvedených zásad ustálených právnou praxou, ktoré na zistený skutkový stav posudzovanej veci v zásade správnym spôsobom aj aplikoval, pokiaľ na podklade výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že spornými príspevkami zverejnenými na facebookovej oficiálnej stránke A. C. H. zo dňa 27.10.2018 a 4.11.2018 (výrokmi žalobcom označenými ako kritika 1 – kritika 5) a konaním žalovaného 2/ nebolo zasiahnuté do práva na ochranu osobnosti žalobcu, a preto nie sú splnené podmienky pre poskytnutie morálnej satisfakcie žalobcovi požadovaným verejným ospravedlnením. Sporné príspevky zverejnené na oficiálnej stránke žalovaného 2/ aj podľa názoru odvolacieho súdu majú podobu komentára doby a týkajú sa diskusie o témach verejného záujmu, v ktorých autor vo všeobecnosti reaguje na spoločenské udalosti na Slovensku a kritizuje negatívne spoločenské javy, túžbu po moci investorov a oligarchov v časech celospoločenskej krízy a odsudzuje zištné motívy ich finančnej pomoci poskytovanej iným, ktoré komentáre aj podľa názoru odvolacieho súdu neboli objektívne spôsobilé zasiahnuť do osobnostnej integrity žalobcu, resp. prívodiť mu ujmu na jeho osobnostných právach. Zverejnené príspevky svojím obsahom, formou (spôsobom formulácie výrokov, úvah a hodnotiacich úsudkov autora), ani sledovaným cieľom sa totiž osoby žalobcu (ani ním založenej nadácie, resp. žalobcu v postavení štatutára) netýkajú, nekritizujú správanie žiadnej konkrétnej osoby v meste C. H., už vôbec nie správanie či konanie alebo osobu žalobcu ani nezvažujú jeho verejnoprospešnú činnosť v prospech občanov mesta. O osobe žalobcu v článkoch nie je žiadna zmienka ani žiadne konkrétne informácie, žalobca v nich nie je označený za klamára, obvinený z nečestného konania, v žiadnych súvislostiach nie je jeho osoba spájaná s korupčnou

činnosťou ani vydieračskými praktikami, v sporných príspevkoch nie je identifikovaný menom alebo inými osobnými údajmi ani žiadnymi jedinečnými identifikačnými znakmi, ktoré by ho charakterizovali a na základe ktorých by bolo možné žalobcu spoznať, identifikovať a spojiť jeho osobu s kritikou negatívnych spoločenských javov a politickej situácie na Slovensku, ktorá ako téma verejného záujmu bola predmetom komentára a hodnotiacich úvah autora obsiahnutých v sporných príspevkoch; práva žalobcu chránené ust. § 11 a nasl. OZ preto zverejnenými článkami aj podľa názoru odvolacieho súdu nemohli byť objektívne dotknuté.

20. Správnosť záveru, že konanie žalovaného 2/ nespĺňa znaky neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu a nie je preto možné vyvodiť zodpovednosť žalovaného 2/ a priznať žalobcovi požadované morálne zadosťučinenie - nespochybňuje ani skutočnosť, ako obsah zverejnených príspevkov a informácie v nich obsiahnuté subjektívne vnímal a pociťoval žalobca, ktorý si ich vysvetľoval tak, že sú namierené voči jeho osobe a znevažujú práve jeho (nezištnú) verejnoprospešnú činnosť vykonávanú v prospech obyvateľov mesta C. H., resp. že príspevky súvisia so sponzorskou činnosťou ním založenej nadácie (aj keď podľa tvrdení žalovaných v meste pôsobí viac ako 29 nadácií, ktoré sponzorujú mesto v oveľa vyššej miere ako nadácia žalobcu). Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca obsah článkov mylne interpretuje a nedôvodne pociťuje ako útok na svoju osobu s cieľom znevažovať jeho dobré meno, občiansku a profesijnú česť, pravdepodobne pod vplyvom dlhodobo narušených vzťahov a vyhrotených sporov medzi ním a žalovanými zástupcami mesta, v reakcii i na svoju predchádzajúcu znevažujúcu komunikáciu so žalovanými a štatutármi mesta prostredníctvom e - mailov, ktoré žalobca verejne rozširoval veľkému počtu adresátov v danom čase (predvolebnej kampane), keď konflikty medzi ním a zástupcami mesta C. H. vyústili do podania návrhu nadáciou, v zast. žalobcom ako štatutárom nadácie, na vyhlásenie konkurzu na dlžníka A. V. a zverejnenie oznámenia žalobcu o obmedzení filantropickej činnosti vykonávanej prostredníctvom nadácie v prospech mesta, ako aj do množstva vedených súdnych sporov medzi stranami, na ktoré konkrétne poukázal súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku s tým, že žaloby podané žalobcom, prípadne nadáciou, boli vzaté späť a konania boli zastavené. K námietke žalobcu, že sporné príspevky boli reakciou na zverejnenie oznámenia Okresného súdu Košice I zo dňa 3.10.2018 o začatí konkurzného konania voči dlžníkovi A. V. a na jeho oznámenie o obmedzení filantropickej činnosti vykonávanej prostredníctvom nadácie v meste, odvolací súd poznamenáva, že obsah a ani čas zverejnenia príspevkov bezprostredne nereflektoval tieto skutočnosti, ktoré podľa žalobcu mali byť dôvodom (motívom) napísania a zverejnenia príspevkov žalovaného 2/, a preto nemožno vyvodiť s týmito skutočnosťami žiadnu súvislosť a priznať im relevanciu pre rozhodnutie. Podľa zistenia odvolacieho súdu v sporných komentároch o týchto okolnostiach, resp. súvislostiach nie je žiadna zmienka, a teda ide opäť len o úvahy a domnienky žalobcu, ktoré nemajú žiadny objektívny základ a pre rozhodnutie sporu sú právne bezvýznamné. Odvolací súd v tejto súvislosti opakovane uvádza, že Občiansky zákonník poskytuje ochranu výlučne proti takým konaniam, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na osobnosti fyzickej osoby tým, že znižujú jej česť u iných ľudí, jej vážnosť, postavenie a uplatnenie v spoločnosti, a pod., pričom pre posúdenie, či konanie spĺňa znaky neoprávneného zásahu, je rozhodujúce objektívne hľadisko. V danom prípade pri posúdení z objektívneho hľadiska, vzhľadom na obsah, formu a celkový kontext sporných príspevkov i diskutovanej témy verejného záujmu, sa žalobca ich zverejnením nemohol cítiť dotknutý a poškodený na cti a zverejnené komentáre žalovaného 2/ aj podľa názoru odvolacieho súdu nespĺňajú znaky neoprávneného zásahu do osobnostnej sféry a integrity žalobcu.

21. Pre rozhodnutie rovnako nie sú podstatné ani prípadné domnienky tretích osôb, ktoré si obsah článkov (subjektívne) stotožnili so žalobcom ako verejne známou osobou v meste, resp. podľa názoru ktorých sporné príspevky boli namierené proti žalobcovi a činnosti jeho nadácie. Svedok A. C. S. na pojednávaní dňa 8.12.2020 uviedol, že: „tieto príspevky pochopil tak, že ide o osočovanie nadácie B. C. a p. C., nadácia sponzorovala šport a kultúru v meste a potom stopla podporu športu... tiež jeho syn dostal od pána C. príspevok na basketbal 1.000,- € pred cca 3 rokmi“ (zápisnica o pojednávaní zo dňa 8.12.2020 str. 10 – 11, na č.l. 523 – 524 spisu). K tejto svedeckej výpovedi odvolací súd uvádza, že aj keď súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku ozrejmil podstatný obsah výpovede A. C. S., túto svedeckú výpoveď ale nehodnotil ani na formovaní rozhodujúcich skutkových zistení sa tento dôkaz priamo nepodieľal. Tento nesprávny postup súdu prvej inštancie ale nemá za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nakoľko pokiaľ svedok C. S. od 1.12.2020 (do 11.3.2024 podľa zápisu v obchodnom registri, teda aj v čase výpovede svedka pred súdom prvej inštancie na pojednávaní dňa 8.12.2020) bol konateľom obchodnej spoločnosti C. C. C. C. D., E. XX/X, J.: XX XXX XXX, ktorej jediným spoločníkom je žalobca, tento vzťah svedka k žalobcovi a závislosť na jeho obchodnej

spoločnosti jednoznačne mohli ovplyvniť smerovanie jeho výpovede v prospech žalobcu a svedecká výpoveď A. C. S. z tohto dôvodu v žiadnom prípade nemôže byť považovaná za objektívnu a vierohodnú a nemohla byť podkladom pre rozhodnutie súdu.

22. Neobstojí ani odvolacia námietka žalobcu, že súd prvej inštancie nevykonaním ďalších navrhnutých dôkazov zaťažil konanie vadou v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP. Odvolací súd nezistil chybný postup súdu prvej inštancie pri zisťovaní skutkového stavu ani nesprávne či neúplne ustálený (zistený) skutkový základ potrebný pre rozhodnutie sporu v dôsledku nevykonania ďalších žalobcom navrhovaných dôkazov. Je potrebné pripomenúť v tejto súvislosti, že vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania je úlohou a doménou súdu. Súd je tým subjektom, ktorý určuje predmet dokazovania v závislosti od konkrétnej hmotno-právnej normy, ktorá sa vzťahuje na predložený skutkový stav, súd určuje tiež, ako bude dokazovanie prebiehať, ktoré označené dôkazy vykoná, ktoré skutočnosti bude považovať za preukázané a ktoré dokazovať netreba, atď. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobcom navrhované dôkazy neboli spôsobilé preukázať rozhodné skutkové zistenia relevantné pre rozhodnutie, nevykonanie ďalších navrhovaných dôkazov žalobcovi v žiadnom prípade nesťažilo jeho dôkaznú pozíciu v spore ani nebolo na ujmu riadneho zistenia skutkového stavu v prejednávanej veci. Súd prvej inštancie sa s i/relevanciou a ne/potrebnosťou pre rozhodnutie sporu ďalších navrhovaných dôkazov riadne a správnym spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, v ktorom uviedol, prečo navrhnuté dôkazy nevykonal a odvolací súd sa s posúdením súdu prvej inštancie plne stotožňuje. Pokiaľ ide o žalobcom navrhovaný dôkaz prieskumom verejnej mienky, odvolací súd zhodne so žalovanými zastáva názor, že ide o dôkaz (dôkazný návrh) neurčitý a nedisponujúci žiadnou vypovedacou hodnotou, keďže nie je zrejmé, kým by mal byť prieskum vykonaný, na akej vzorke verejnosti, pričom žalobca ani neformuloval presnú otázku, ktorá by mala byť verejnosti položená, atď., preto súd prvej inštancie tento dôkaz správne odmietol ako nadbytočný a nepotrebný pre rozhodnutie.

23. Súd prvej inštancie správne rozhodol, aj pokiaľ zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia sporu vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 9Co/114/2021 (konanie na Okresnom súde Spišská Nová Ves sp. zn. 12C/8/2019) ako nedôvodný, nakoľko pre prerušenie konania neboli splnené zákonné podmienky podľa ust. § 164 CSP. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že žalobcom prezentované dôvody na prerušenie konania neboli dané a postup súdu prvej inštancie, pokiaľ o návrhu na prerušenie konania rozhodol v meritórnom rozhodnutí tak, že ho zamietol, nezakladá vadu konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie o zamietnutí žaloby.

24. Podľa argumentácie žalobcu dôvodom na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia veci sp. zn. 9Co/114/2021, je taktiež jeho rozhodnutie nepokračovať v tomto konaní v prípade vydania potvrdzujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu v konaní sp. zn. 9Co/114/2021, keď v odvolaní prehlásil, že následne vezme podanú žalobu v tomto konaní bezodkladne v celom rozsahu späť. Napriek tomu po nadobudnutí právoplatnosti zamietavého rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 12C/8/2019-515 zo dňa 8.12.2020, ktorý ako vecne správny bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 9Co/114/2021-638 zo dňa 22.11.2023, na výzvu odvolacieho súdu zo dňa 21.11.2024, právny zást. žalobcu oznámil odvolaciemu súdu, že žalobca trvá na podanom odvolaní, keďže sa nevie stotožniť s rozhodnutím vydaným v odvolacom konaní sp.zn. 9Co/114/2021 zo dňa 22.11.2023 a žiada konajúci odvolací súd, aby prihliadol na všetky argumenty odvolateľa a napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil (vyjadrenie žalobcu zo dňa 9.12.2024 na č.l. 849 spisu). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v spore vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 12C/8/2019 žalobu proti žalovaným v 1. a 2. rade podala Nadácia B. C. pre Spišské Vlchy a Spiš so sídlom v Bratislave v pozícii žalobcu, uplatňujúc rovnaký nárok na verejné ospravedlnenie za tvrdený neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby príspevkami zo dňa 27.10.2018 a 4.11.2018 zverejnenými na oficiálnej facebookovej stránke žalovaného 2/. V označenom spore bola žaloba zamietnutá proti obom žalovaným právoplatným rozsudkom 12C/8/2019-515 zo dňa 8.12.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 9Co/114/2021-638 zo dňa 22.11.2023, a to na podklade totožných dôvodov ako v tomto súdnom spore, kde súdy dospeli k záveru, že „vytknuté výroky označené ako kritika 1 – kritika 5 obsiahnuté v sporných príspevkoch na oficiálnej facebookovej stránke mesta zverejnených dňa 27.10.2018 a 4.11.2018 a rovnako ani sporné príspevky samotné, nie sú objektívne spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti žalujúcej právnickej osoby. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie vo veci rozhodol správne, pokiaľ žalobu ako neopodstatnenú v celom rozsahu

zamietol. Keď niet neoprávneného zásahu, niet ani dôvodu na poskytnutie žalobou požadovanej satisfakcie, a to bez ohľadu na odvolateľom namietanú nesprávnosť záveru, že žalobca je osobou verejne známou v Spišských Vlachoch a na Spiši...“. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi formulovanými v odôvodnení rozsudku Krajského súdu v Košiciach 9Co/114/2021-638 zo dňa 22.11.2023, ktoré možno aplikovať aj v danom spore, predmetom ktorého je rovnaký nárok na ospravedlnenie za totožný zásah obsahom sporných článkov a výroky označenými ako kritika 1 – kritika 5 (tu voči žalobcovi ako fyzickej osobe), ako v konaní sp. zn. 12C/8/2019 (v ktorom žalobcom je Nadácia B. C. pre Spišské Vlachy a Spiš), pričom odvolací súd nenašiel dôvod žalobcom uplatnený nárok (uplatňovaný na podklade rovnakého skutkového deja ako v konaní 12C/8/2019, na odvolacom súde pod sp.zn. 9Co/114/2021) posúdiť iným spôsobom než bol posúdený v uvedenom súdnom konaní, v ktorom súdy prihliadali na všetky relevantné argumenty odvolateľa a dali odpovede na všetky otázky majúce pre vec podstatný význam. Odvolací súd zastáva názor, že podaná žaloba v tomto konaní vedie len k zbytočnému hromadeniu súdnych sporov a prehĺbovaniu vzájomných konfliktov medzi stranami, ktoré by mali v prvom rade hľadať cestu na riešenie vzniknutých sporov mimosúdne zmiernym spôsobom.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným, ktorí mali aj v odvolacom konaní plný procesný úspech, priznal nárok na ich náhradu proti žalobcovi v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerov hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky: a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), a to v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).